

NÚMERO
SOLT
15 Cèntims

SETMANARI POPULAR INDEPENDENT

ANY II

Palamós 12 de Maig de 1928.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Palamós, trimestre	2'00	ptes.
Fora, trimestre	2'25	id.
Estranger, un any	15'00	id.

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ

MAURI I VILAR, 2. SEGUN.

Anuncis, comunicats i reclams a preus segons tarifa.
Pagaments a la bestreta.

Elogi a una beutat

A la senyoreta L. R.

Figura suggestiva i plena d'interés la de la senyoreta a qui adresem el nostre elogi d'avui, ens plauria saber encomanar la nostra admiració per ella a les nostres simpàtiques llegidores i amables llegidors i que unint la seva veu a la nostra li diguessin:

Deu-vos-guard, gentil donzella, a vos la de mirar suau i trist alhora, Deu-vos-guard!

Gentil! veus-ací la paraula justa i plena de poesia que millor escau a la vostra espiritualitat. El vostre desig de perfecció i el vostre refinament espiritual ens han sorprés ben agradosament al ensems que han posat de relleu una vegada més «el seny» característic de la nostra raça i que no és solsament patrimoni dels homes, sinó que en participeu per igual vosaltres i per aixó a vos gentil donzella que vos sentiu tan catalana i que porteu en vostres venes la sang de la raça i en vostra pensa hi fulgura com un estel l'amor sant a les coses de la nostra Catalunya immortal ens descobrim per a dir-vos a vos com a representació viva del seny imponderable de la dona anpodanesa, de la dona catalana: Deu-vos-guard!

Quin altre elogi podríem fer de la vostra gentilíssima persona tan plena de perfeccions encisadores que respongués alhora al nostre estat d'esperit i a la bellesa de la vostra ànima? En mantes ocasions em posat de manifest ja les nostres preferències per la bellesa moral, que no és efimera com la del cos, sinó

que es perfecciona cada dia fent-se més rica en matisos; quin elogi, doncs, podria plaure més a la vostra espiritualitat?

I per a no fer més llarg aquest modest elogi sols ens resta dir-vos que beneïm l'hora en que ens ha estat possible descobrir la bellesa de la vostra ànima i fent justícia als vostres mèrits poder dir-vos una vegada més: Feu-vos-guard gentil donzella!

JOAN MIQUEL HISPEIRU

GALERIA DE JOVES PALAMOSINS

La naturalesa es una mare injusta que reparteix desigualment entre sos fills els seus tresors de gràcies, deixant a uns completament despullats de tot atractiu, i vessant, en canvi; ses mans plenes sobre els altres. Dels primers en veiem a cada instant. Dels segons, no tan nombrosos, en tenim un bell exemplar en la persona del jove de qui anem a parlar.

Es un model de perfeccions que si arriba a ésser descobert per algú pintor, no dubtem de que, inspirat en aital bellesa, ha de produir una obra que serà l'admiració del món artístic.

Ni un detall podríem trobar-li que desentonés de la armònica perfecció de son tipo elegant, del que continuament brolla la simpatia. Ens entusiasma el seu tracte franc i obert, sempre amable amb tothom, i tenint sempre a flor de llavis un dolç somriure de benevolència, amb que acompanya la seva conversa-

ció plena d'atractiu. Ens passàrem hores enteres sentint la seva explicació, florida i agradable, i amenitzada amb ademans precisos i elegants, encara que tal volta, convidats per la música de la seva veu armoniosa qu'ens recorda el suau brunzir d'un eixam d'abelles, cauríem en un somni lletàrgic i profund.

Ço que més atrau nostra atenció vers ell, es son mirar. No sabríem com explicar la força i el poder de son esguard; sols direm que al sentir damunt nostre la màgica influència dels seus ulls, ens sentim captivades, dominades, vençudes.

Sovint passeja la seva arrogancia en bicicleta, amb lo que ens permet admirar les seves habilitats ciclistes, fins ara desconegudes per nosaltres, i per cert, es quan el trobem més atractiu; aleshores ens apar el fill mimat de la naturalesa que, no contenta encara amb haver-lo dotat de tan encantadores qualitats, li ha donat un nom qu'és com un compen li de les obres més admirables de la creació. En efecte, el podem suposar dividit en dues parts; una d'elles expressa la manifestació més gran de la natura: el «mar», i la segona, l'«ull», o sigui l'òrgan més preuat dels sentits del home, per el que podem percebre i admirar els encants i bellesa amb que Déu ens regala, per fer més agradable la nostra existència.

SERAPIA I ROMUALDA

Carnet d'un excursionista

CASTELL DE BURRIACH

No perquè sigui vista en dies emboirats i plujosos deixa d'ésser bella la nostra terra. Si en dies clars i riallers de la Primavera quedem embadalits amb els colors vius de la mar i la muntanya, en un dia de núvols i pluja—d'aquests que hi trobem intercalats, en la Primavera—els paisatges semblen aquestes postals blavoses que reproduïxen vistes de las comarques del Nord d'Europa.

El dia que anàrem al Castell del Burriach, va ésser d'aquests que el sol es veu només uns moments, roig i sagnant, en el moment de exir, com volguent donar una ullada de rabia per entre aquells núvols que l'engoleixen seguidament i no li deixen enviar sobre la terra cap dels seus raigs.

Al peu del Castell hi ha el poble d'Argentona, amb la carretera enquitranada que hi passa pel mig i al costat d'un escrapuló de plaça de mercat amb quatre

pageses sentades en bancs de fusta, al darrera d'uns cistells amb verdura.

Els carrers son estrets i no coneixen el nivell d'aire; i les cases, unes velles i de parets rossejades i escrotonades, i les altres noves i blanques de calç.

L'església, que també es de l'any de la picor, encara que deu fer relativament pocs anys que ha sigut restaurada i la seva façana ha sigut coberta d'una capa d'arrepossat que va caient i deixa veure, per entre els seus pelats, uns sillars de granet que foren ben tallats.

A la sortida del poble hi ha un parc amb un passeig i jardins, on a l'estiu deuen anar-hi a passejar les belles estiuejantes al costat dels estiuejants de pantalons blancs i emmidonats que passen la temporada al Balneari Burriach.

Un cop es deixa endarrera aquesta vegetació de parc, arreglada i retallada com un clatell a la «graçon» s'entra a la naturalesa lliure dels pins que creixen com els hi sembla i agafen formes i curvatures originals, i dels suros que només han sigut tocats per la mà de l'home per arrabassar-ls-hi la pell i creixen per pendents suaus i en torrents per on salta una beta d'aigua i mostren unes arrels retortes que s'arrapen com volguent retenir la terra argilosa que es despren dels marges roigs, i semblants a tentàculs desficiosos per subjectar allò que s'els hi escapa s'allarguen en el buit.

La pluja que queia suau treia la pols de tot el fullam del bosc i aquest semblava més tendre i de colors més nets. Les garrigues i matolls quan les espolsavem, tot passant, escampaven grapat de gotes centellejants. I les argelagues ensenyaven les seves púes carregades de brillants líquids.

El Burriach aixecava les runes de les seves parets per entre roques grises grossíssimes, i per arribar a dalt, al peu del torrelló que es dressa sobre tot l'enrunament d'ocres i grisos de les pedres amb els noms de pintura que empastifen sempre els monuments vells, s'ha de passar per un corriol de pedruscall per entre romanins i farigoles i ginesteres poncellades.

El vent de mar bufava amb tota la força i els núvols corrien com a cavalls desbocats i s'esquinçaven envestint-se uns amb altres. Encara plovia i l'aigua, dalt del turó rebotia amb força al rostre.

La mar de color fosc reflectia el cel de plom, i una ratlla d'escuma blanca marcava el límit de la platja de Llevant, i les cases de Mataró i Vilassar semblava que s'hi aboquessin.

De la Font del Ferro, que hi ha sota del Burriach, venien els cants alegres, que contrastaven amb el dia, d'unes noies joveníssimes i rialleres.

I quan el tren ens allunyava de Mataró, uns núvols que el vent de mar continuava empenyent, ens ana-

ven tapant la vista del Castell que semblava lluitar, un cop més, amb la boira que l'anava engolint i esborrant.

F. JUANALS I DAGAS.

SIGUEM UNITS

Companys del Centre!! Companys del Port!!, lamentem sincerament lo ocorregut entre els primers, i el Sr. Gonçal, pseudònim de l'autor de l'article «Quadret palamosí» aparegut no fa gaire en el present setmanari.

Quin profit n'haveu tret de reviure un foc, que estava sense mica de dubte apagat per complet? Vos «Gonçal» habeu fet paper de xafarder, vos heu posat a casa dels altres, cosa que no diu gaire en favor de la vostra persona; en quant a vosaltres «Joves del Centre» haveu obrat amb ma de ferro, pitjor que això, haveu obrat de mala fe, doncs que llegint l'article que ha mogut tant rebombori no hi trobem res que pugui donar lloc a interpretacions tan peregrines i inversemblants com la que se li ha volgut donar; cal saber llegir i no inventar intencions que no contenen els escrits, a més a més feu crítica d'una col·lectivitat, quan qui va «agredir-vos», si sense atentar al sentit comú poguéssim admetre com a justa aquesta paraula, va ésser un sol i per iniciativa propia.

Unim-nos companys, unim-nos, donem-nos tots la mà, formem tots un sol braç, demostrem als pobles que'ns rodegen que som civilitzats, que som un poble cult, que'ns estimem com a germans. Jovent de Palamós! per respecte a la nostra volguda vila, perquè el nom de la mateixa pugui ésser pronunciat amb admiració per tots els forasters que tenen a bé honorar-nos amb la seva presència, arreconem aquets odis vulgars sorgits entre els dos costats i que'ns portarien a violentes discussions i a possibles baralles, és a dir a un estat semiselvatge.

Obrim els ulls, fem-nos un càrrec del camí que anavem a trepitjar, ple d'espines i d'obstacles, anavem de cara a l'obra negativa; es precis doncs, que sigui positiva; fem el nostre Pa'amós gran i contribuïrem aixís mateix a fer gran la nostra Catalunya.

Desitjaríem companys d'abducs societats, que amb aquestes senzilles ratlles desapareixés per complet, la muralla d'odis i rancúnies aixecades, inconscientment, des d'aquest setmanari per el Sr. Gonçal, deixant pas lliure a l'amistat i a la noblesa de sentiments i que'l llaç format per l'armonia, es conservés fort per temps indefinit.

UNS QUANTS JOVES NEUTRALS

D'un quadret, encara

El quadret palamosí titolat «EL CENTRE» que vege la llum en el nombre vinticinco de «COSTA BRAVA» i que nosaltres signavem, no ha pas tingut el beneplàcit de tothom, «TERRY» i «JORDI, EL PATJE GENTIL» ens ho diuen ben clar en el nombre vintisis d'aquest setmanari, únic que és publica a nostra vila.

Lamentem sincerament l'ennuig que nostre treball ha causat al jovent palamosí, ja que, com diu molt encertadament «JORDI» en el seu Retall, no s'ens havia ocorregut n'hi remotament que les nostres paraules poguessin ésser considerades com una ofensa.

Bell plaer, per nosaltres, el d'escriure, s'ens acudí donar una visió personal del ball del «CENTRE» com anteriorment l'haviem donat del «PORT», sense intenció de molestar, repetim-ho; sense barrejar-hi frases de doble sentit; sense portar en nostre cor el més petit bri de rancúnia al Centre n'hi als dançaires que hi concorren. Varem publicar-ho perquè, ho i reconeixem l'altíssim fons moral del «REBALL» de «JORDI»; tot i no oblidar que «Costa Brava» deu ésser una Revista festiva i literaria, un bell jardí on floris la poesia i el saber que totes les dames i joves palamosines guarden en ses testes (paraules de Jordi, que retraten la seva ànima blanquíssima i romàntica, enamorada de tot lo bell, com nosaltres d'ella); varem publicar-ho, diem, perquè no creguerem que els bons companys del Centre (també hi dansem a voltes) ho interpretessin diferentment de com volguérem escriure-ho.

Per acabar volem fer present al signant «TERRY» que la seva réplica ens apar enlletjada per quiscuna paraula dissonant. L'hi preguem que s'espilli en el treball de Jordi, El Patje Gentil. Nosaltres prometem fer-ho. Ah! Ens oblidavem, Sr. Terry, de recomanar-vos que aprengueu de llegir, o millor, d'interpretar el que llegiu, car del contrari, en escriure vos esposeu a fer el llonza. Que ben garbellat és el que molts fan.

GONÇAL

*S'estan esgotant les participacions dels bitllets que té en
Plaja de la rifa del 17 de aquest mes els quals hom diu
que enguany sortiran premiats.*

ANEM A PAMS

Com que suposo que toia la vila ja está assabentada del article aparegut en aquest nostre periòdic donant una impressió del ball del "Centre" i que feu que cada un s'ho prengué segons el seu taranná, em permeteré, comptant amb la benevolença del periòdic i del públic, dir-hi la meua.

En la fulla que feu circular la Societat del "Centre" s'hi conté una afirmació que rebutjo per no respondre a la realitat: la de prendre per enemic del "Centre" al jovent del Casino "El Port".

Efectivament, jo, i com jo molts, ballador del "Centre" i d'"El Port" i soci al propi temps d'abdués societats no puc ésser enemic de cap d'elles, de manera que l'afirmació, (gratuita) del autor dels Retocs es recolza en una base falsa i no conté res més que paraules, paraules i paraules, dites sense tó ni só i amb segura possibilitat de posar-se el propi autor en ridícol, no per imposició de les circumstancies sinó per iniciativa propia, doncs ell mateix té sol·licitada l'inscripció com a soci de la societat que blasma. Es que potser no té prou desenvolupat el sentit del ridícol?

Ademés, perquè barrejar en la discussió a un tercer, el Casino «El Port», si aquest res hi té que veure? Resulta d'un gust deplorable tot aixó i palesa una furia insana contra un Casino que arrossega un nucli de socis molt més nombrós que la societat atacant, doncs cal fer constar que fou el «Centre» qui es feu càrrec del cost de les falles. Srs. directius del «Centre» (a vosaltres solsament):

Cal tenir més tolerancia. Cal no deixar-se portar de la passió del moment. Cal tenir equanimitat i bon criteri. Cal, en una paraula, no ensenyar el llautó..... que se vos veu massa!

I si fos cosa d'anar a discutir la passió enverinada que contenen els «Retocs» començaria per "retocar" el títol i acabaria per l'últim paragraf, ignominiós, indigne, impropri de gent educada, paraules que sols pot concebre una mentalitat de bastaix i pot rubricar un cínic incult. Evidentment cap senyoreta del «Port» té res per envejar a cap del «Centre» ni al revés, al menys en el meu entendre. Referent a belleses, defectes i pretencions no cal parlar ni d'unes ni d'altres, doncs no hi ha ningú que no en tingui i jo tan sols desitjaria que aquestes rancúnies no existissin. Palamosines totes, a totes admiro per igual i sols per la nostra vila de Palamós, la meua eterna enamorada, protesto, pel seu bon nom de que hi tinguin lloc incidéncies poca-soltes com la comentada.

NORI

FUTBOLERES

Palamós. S. C. 2

A. S. D. Girona, 2

A les cinc en punt va començar la partida que fou presenciada per bon nombre d'espectadors.

La primera part, de domini local ininterromput, va finir-se amb el resultat de dos gols a zero a favor dels ateneístes. Es una paradoxa que, tractant-se de fútbol, esdevé fàcilment explicable. Dominava tan intensament el «Palamós», que els defenses locals tenien abandonada la seva porteria situant-se a mig camp. Poc els hi va costar als contraris marcar els dos gols, El primer l'aconseguí el davanter Centre en una arrencada individual. Mayor, va trobar-se sol i feu una valentia sortida tirant-se als peus del davanter contrari. No va poguer evitar el gol i per contra es lesioná fortament. Els seus compayns haguéren de retirar-lo del camp a pes de braços i el seu lloc fou ocupat per Molla; després sortí Porro, i Molla, va reintegrar-se al seu lloc.

El segón l'aconsegüí de penal per mans de Gou en parar una arrencada de la davantera gironina. Poch, va convertir-lo en gol p'un xut fulminant.

Els locals en aquesta part no varen saber marcar, ja que d'ocasions no en marcaren pas. La pressió palamosina fou enorme; tant com la tasca del porter vermell que, ben ajudat per la sort, es mostrá inviolable.

La segona part també fou de domini palamosí encara que no tan accentuat com a la primera. Ribera, va canviar el seu lloc amb Forné, massa individual, i la ratlla d'atac va adquirir més compenetració i rapidesa.

Un penal amb que foren castigats els de Girona el convertí Molla, en el primer gol palamosí; essent autor del segón Ribera, que va saber aprofitar un bati-bull davant la porta contrária. El partit va continuar i les ocasions de perill pel marc de l'Ateneu foren innumbrables. Quan ja es veia el gol, però, sortia el porter, com un nou Zamora, i desfeia les males intencions de Ribera i Molla, que foren els que més varen distingir-se xutant.

Va finir l'encontre amb el resultat d'empat a dos gols. El millor dels vintidós fou el porter gironí que jugá maravellosament ben ajudat per la deesa Sort. Després Poch.

Dels locals Ribera i Molla, a la ratlla d'atac, foren els millors. Defenses i porters (primer Mayor i des-

prés Porro) no tingueren ocasions de lluïment perquè entraren poc en joc. Els mitjos apagats. El millor Moradell.

L'árbitre que era acompanyant dels gironins parcial a favor dels seus.

El Palamós va arrengrer-se així:

Mayor, Ribera, Dispés, Ros, Gou, Moradell, Aliu, Molla, Forné, Barbé II, Roger.

AGATA

Són molts els socis que han observat que hi han directius que deixen de concórrer a molts partits i fins inclús que ni tan sols hi ha delegats o si n'hi ha, o bé no assisteixen al camp o s'absenten, donant lloc que es facin tota mena de comentaris.

Noticiari

L'Associació de Música celebrà el seu segon Concert del IV Curs en el Teatre Carmen a càrrec del Trio Femení compost per les Stes. Elvira Socias, violí; Trini Sierra, violoncel·lo; i Cándida Costa, piano que foren molt aplaudides.

En el Cafè del Teatre Carmen donà ahir una representació de prestidigitació el conegut artista d'aquesta especialitat Sr. Canonge, quin treballs foren molt celebrats.

Ens informem que l'Ajuntament del veí poble de St. Joan ha presentat la dimissió.

El diumenge darrer es celebrà en el Casino «El Port» un ball de societat a càrrec de «La Lira» que resultà força animat.

S'estan esgotant les participacions dels bitllets que té en Plaça de la rifa del 17 de aquest mes els quals hom diu que enguany sortiran premiats.

Setmanalment tenen lloc en un ring improvisat en el jardí del Centre R. Federal uns matches de boxa entre elements de la vila afeccionats a aquest esport. Com ja no cal dir hi acudeix molta gent a presenciar-ho, doncs es públic i no fan pagar entrada.

La companyia que dirigeix el primer actor Joaquín Torrents representà, el dimarts, en el Teatre Carmen la comedia en tres actes original del poeta Josep M.ª de Sagarra «Un Estudiant de Vich» i l'evocació en un acte del periodista gironí Sr. Rodríguez Grahí.

S'estan enllestint les obres de construcció de la carretera a la Fosca que quedaran acabades dintre po.

REGISTRE CIVIL—El moviment demogràfic de la vila durant el finit mes d'Abril fou com segueix:

NATALICIS—: Julia Roget Mont, Purificació Paredes Martínez, Magdalena Gironés Llinas, Rosa Font Fernandez, Isabel Meda Turró, Emilia Oliver Alabau; inominats Joan Serrat, Lumbreras Mercader, Agrás Ramón, Ros Martí, i Reig Rims.

MATRIMONIS—: Albert Serra Sabat amb Cristobalina Ribot Riembau, Ricard Flaquer Pagés amb Concepció Estrabau Castelló, Ferran Fita Pelach amb Modesta Robau Albert, Joaquim Tolosa Garcia amb Anita Bar-nés Crosa i Salvador Arqués Rabassedas amb Isabel Blanco Blanco.

DEFUNCIONS—: Margarida Planas Jover, de 75 anys; Ricard Juanals Matlleria, de 51; Catalina Guilló Reig, de 67; Adelaida Pujol Boé, de 13; Margarida Mas Serra, de 59; Pere Mallol Ferré, de 81 i Antonia Valls Figarola, de 67.

Màquina d'escriure **"BING"** núm. 2

AL COMPTAT	A TERMINIS
P E S S E T E S	P E S S E T E S
220	264

Demani una demostració a M. Prohies, i li serà feta sense cap mena de compromís per vostè.

Moderna Escola de PIANO

Professor R. CASAS

Plan d'estudis de l'Acadèmia Granados de Barcelona.
Nova tècnica del pedal segons el malaguanyat mestre.
Conferències de teoria i història de la música.

LLIÇONS PARTICULARS I A DOMICILI

JOAN REIG I ALBOSA

Aparejador i constructor d'obres
PLÀNOLS. PROJECTES I PRESSUPOSTOS

Munt, 54

PALAMÓS

Reservat per a la

Tintoreria "LOS MIL COLORES"

Royal Sport Bar

Cervantes, 38 i 40

Begudes de marca - Servei
acurat - Lloc de reunió
dels aimants dels sports

S. Plaja Villena

Centre General de Suscripcions

Venda i suscripció a tota mena de periòdics i
revistes nacionals i estrangeres.

Corresponsal de les principals editorials de
Barcelona i Madrid.

Respetable público:

Soy Maria ARTIACH....
la galleta bien fabricada, exquisita y de perfecto tueste,
que tengo el gusto de presentar a mis hermanitos:

Li-Li
la galleta popular.

Cocochu
de coco seleccionado

Petit-Beurre
a base de
rica mantequilla

Carlton Tea Biscuit
aristocrática
y excelente
para el té

En sucesivas apariciones
les seguiré hablando de
nuestras especiales cualidades.

